

ZOETWATEROCTOPUS NA JAREN TERUGGEVONDEN

door

A.C. van Bruggen

Generaties Leidse biologiestudenten heb ik op college voorgehouden dat de *Polyplacophora*, *Scaphopoda* en *Cephalopoda* de enige exclusief mariene groepen onder de mollusken vormen. Wie schetst dan ook mijn verbazing toen ik onlangs op de leestafel van het museum in het gerenommeerde tijdschrift DATZ (de al jaren gesanctioneerde afkorting en eigenlijk officiële betiteling van het Deutsche Aquarien und Terrarien Zeitschrift) een artikel aantrof onder de titel "*Zizania persalsa* (Hardy en Laurel, 1926) der einzige bekende Susswasser-Octopus, im Rio Tefe wieder-entdeckt!'" Dit artikel van de hand van Claus Schaefer (Datz 47 4/94: 211), vergezeld van vier fraaie kleurenfoto's, deed mij zowat van mijn stoel vallen.

Bij nauwkeurige lezing bleek dat het enige verzamelde en voorlopig levend bewaarde exemplaar door de kapitein van het schip 's morgens onverwachts "frittiert als Delikatesse" opgediend was en dus voor de wetenschap verloren was gegaan. Iets dergelijks kwam mij vaag bekend voor - zoiets is wel eens met nieuwe soorten vissen in, naar ik me meen te herinneren, Australië gebeurd- .

Bij een beschouwing van de aangehaalde literatuur, op zoek naar de oorspronkelijke beschrijving, stuitte ik inderdaad op het artikel van Hardy, O. en S. Laurel, gepubliceerd in de "Proc. of the Yoknapatawpha County Univ!'" De oorspronkelijke zoetwater-octopus werd namelijk aangetroffen in de "thoroughly superfluous collection of Mr W. Faulkner". Pas toen had ik de grap door - het bleek het aprilnummer van het betrokken tijdschrift te zijn!

Inderdaad, een spirituele aprilgrap, die immers herinneringen wekt aan de befaamde Rhinogradentia.

Vernon kan voor de zoveelste keer een goed overhemd weggooien omdat hij een goedkope inktvis in zijn zak heeft gestopt.